

عنوان مقاله:

تهیه مقیاس خطرپذیری جوانان در جرم زایی متأثر از رسانه ها و تاثیر آن بر پایداری در بزهکاری (مطالعه موردی مجرمین سابقه دار جوان ۱۸-۳۵ ساله تهران بزرگ)

محل انتشار:

فصلنامه امنیت ملی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

غلامحسین بیابانی - استادیار دانشگاه علوم انتظامی امین

مجتبی ستوده - دانشجوی دکترای حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

تهیه مقیاسی برای سنجش خطرپذیری جوانان در جرم زایی متأثر از رسانه ها و تعیین تاثیر آن بر میزان پایداری در بزهکاری هدف پژوهش حاضر بود. مطالعه از نوع پژوهش‌های پیمایشی و جامعه آماری مجرمین حرفه ای جوانی که بین ۱۸-۳۵ سال سن که سابقه دار جرائم پرخطر می‌باشد (۹۱۴۹ نفر) که بر اساس فرمول کوکران حجم نمونه ۳۷۶ نفر تعیین و به صورت نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند؛ برای تدوین مقیاس از سه پرسشنامه خطرپذیری جوانان، پیمایش رفتار پرخطر جوانان و رفتار تهاجمی به عنوان منبع بهره گیری شد که چهار فراسنج هیجان جویی، سرکشی، بی پروایی، جرم زایی با رفتار تهاجمی طراحی گردید. روایی علمی مقیاس با استفاده از «روایی محتوا»، «روایی سازه» انجام گرفت. آزمون کفایت نمونه گیری کایزر-میر-اولکین در سطح مطلوب و آزمون کرویت بارتل از نظر آماری معنی دار بود. یافته های تحلیل عاملی نتایج حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی را مبنی بر چهار عاملی بودن این مقیاس تایید و مدل بدست آمده با داده‌های پژوهش برآزش داشت. میزان آلفای کرونباخ برای مقیاس ۰/۷۰، فراسنج «هیجان طلبی در جرم زایی» ۰/۷۵، «بی پروایی در جرم زایی» ۰/۸۷، «جرم زایی با رفتار تهاجمی» ۰/۷۹ و «سرکشی در جرم زایی» ۰/۸۳ محاسبه شد که نشان از روایی و اعتبار مناسب مقیاس دارد. یافته های برگرفته از آزمون t تک نمونه ای و آزمون علامت مشخص کرد که هر ۴ فراسنج موصوف بر پایداری در بزهکاری مجرمین جوان حرفه ای اثرگذار بوده و نتایج آزمون فریدمن نیز نشان داد هیجان طلبی در جرم زایی بیشترین و میل به جرم زایی با رفتار تهاجمی کمترین تاثیر را بر پایداری در بزهکاری مجرمین حرفه ای جوان دارد.

کلمات کلیدی:

"خطرپذیری"، "پایداری در بزهکاری"، "هیجان طلبی"، "بی پروایی"، "سرکشی"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606731>

